

Stargard Szczeciński, dnia 30 stycznia 2007r.

Powód: Jan Kowalski, zam. Stargard ul. Jasna 3/5

Pozwany: Zenon Kot, zam. Stargard ul. Podgórna 21

**Sąd Rejonowy
w Stargardzie Szczecińskim
IV Wydział Pracy**

wartość przedmiotu sporu: 3.600 złotych

Pozew o odszkodowanie

Wnoszę:

- I. zasądzenie od pozwanego Zenona Kota na rzecz powoda Jana Kowalskiego kwoty 3.600 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia,
- II. rozpoznanie sprawy również pod nieobecność powoda,
- III. nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powód od 12 maja 1990r. pozostawał zatrudniony u pozwanego na stanowisku: pracownik administracyjny. Do zakresu obowiązków powoda należało zapewnienie sprawnego załatwiania wszelkich spraw biurowych, a w szczególności: przyjmowanie zamówień, monitorowanie ich realizacji, wystawianie faktur. Strony łączyła umowa o pracę zawarta na czas nieokreślony. Wynagrodzenie powoda brutto wynosiło 1.200 zł miesięcznie.

Dowód:

- umowa o pracę z dnia 12 maja 1990r.

Przez cały okres zatrudnienia powód w sposób należyty wywiązywał się z nałożonych na niego obowiązków. Wykazywał się w tym zakresie dużą dozą zaangażowania oraz rzetelności. Pozwany nigdy nie zgłaszał zastrzeżeń, co do pracy świadczonej przez powoda, a wręcz przeciwnie wielokrotnie wyrażał zadowolenie z postawy powoda.

Dowód:

- zeznania powoda,
- zeznania pozwanego,
- zeznania świadka Jana Polaka zam. Stargard ul. Prawa 2/1.

W dniu 27 stycznia 2007r. powód, jak co dzień przybył do zakładu pracy. Około godziny 13:00 do powoda dotarła informacja, iż jego żona zasłabła w pracy. W związku z tym faktem powód poprosił pracodawcę o możliwość wcześniejszego opuszczenia pracy (tego dnia powód pracował do godziny 15:00). Pozwany oświadczył, iż nie zezwala na opuszczenie zakładu pracy, albowiem pozostały do wykonania nie zakończone zadania. W tym stanie rzeczy powód oświadczył pracodawcy, iż prosi o udzielenie urlopu na żądanie, a następnie opuścił zakład.

Dowód:

- zeznania powoda
- zeznania świadka Jana Polaka zam. Stargard ul. Prawa 2/1.

W dniu 28 stycznia 2007r. powód przybył do pracy o godzinie 8:00., nie został jednak dopuszczony do pracy, a pracodawca wręczył mu pisemne oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika. Jako powód podano bezzasadne opuszczenia stanowiska pracy w dniu 27 stycznia 2007r.

Dowód:

- oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę.

Zdaniem powoda – realiach rozpoznawanej sprawy – nie doszło do ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych. Abstrahując już od faktu, iż powód w konsekwencji wniósł o udzielenie mu urlopu na żądanie, dla którego skuteczności nie jest konieczne jego przyjęcie przez pracodawcę, to postawę pozwanego należy oceniać jako co najmniej sprzeczną z zasadami współżycia społecznego. Powód bowiem jako wieloletni pracownik firmy, zawsze cechował się wzorową postawą pracowniczą. Tym bardziej więc – mając na uwadze przyczynę opuszczenia pracy – zachowanie pracodawcy uznać trzeba za przekraczające ramy poprawnych relacji z pracownikami.

W tym stanie rzeczy nie można przyjąć, iż naruszenie obowiązków pracowniczych było zawinione, a więc przesłanka z art. 52 § 1 pkt 1 k.p. nie została spełniona.

Żądanie zasadzenia kwoty 3.600 złotych tytułem znajduje podstawę w treści art. 56 § 1 k.p. w zw. z art. 58 k.p. i stanowi wynagrodzenie za okres trzech miesięcy – za okres wypowiedzenia.

Z tych względów pozew jest uzasadniony.

Jan Kowalski

Załączniki:

1. umowa o pracę,
2. oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę,
3. odpis pozwu i załączników.